

РЕШЕНИЕ

№ 1551

гр. София, 15.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 15.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **11888** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителен процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Т. Н. П., с ЕГН: [ЕГН], чрез адв. И. Г., срещу решение № ПИ-172/09.05.2023 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалба с вх. № 94-Т-69/26.04.2023 г. срещу разпореждане № С230022-137-0003523/20.04.2023 г., с което е отказано погасяване по давност на неплатени публични задължения по изпълнително дело №[ЕИК]/2023г., представляващи глоби по електронни фишове.

Жалбоподателят твърди, че като собственик на автомобилите в електронните фишове е посочено „Вип Карс Лимитед“ ООД, с ЕИК[ЕИК] и в тази връзка моли да се има предвид, че към 14.01.2022 г. Т. Н. П. не е била управител и законен представител на дружеството, тъй като след 16.09.2009 г. е освободена от тази длъжност, видно от протокол на ОС на „Вип Карс Лимитед“ ООД, вписван в Търговски регистър към Агенция по вписванията с вх. № 20190918103431. Счита, че надлежно и законно връчване на документи може да се осъществи единствено на адреса на управление на юридическото лице или на физическо лице, което легитимно има право да представлява дружеството към момента на връчването, които обстоятелства са обявени и видими в Търговския регистър към Агенция по вписванията. Счита, че на 14.01.2022 г. КАТ С. е нарушил чл. 188, ал. 2 от ЗДвП. Излага доводи, че с тези незаконосъобразни действия КАТ С. неправомерно е подал информация към ТД на

НАП С., че електронните фишове са надлежно връчени и влезли в сила, тъй като съгласно чл.195, ал.1 от ДОПК подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания. Твърди, че при посочените електронни фишове не е установено кой е извършителят на нарушението, както и не е настъпила твърдяната изискуемост, тъй като няма доказателства да е осъществено законосъобразно връчване на адреса на дружеството-собственик или на негов законен представител. Излага още, че претендираните публични задължения не подлежат на принудително изпълнение, поради изтичане на общия тригодишен давностен срок. Претендира за отмяна на решението и на потвърденото с него ПНОМ.

Ответникът - директор на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С., **не изразява становище по делото.**

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото не е спорно, че в ТД на НАП С. е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2023г. с длъжник Т. Н. П., с ЕГН: [ЕГН], за събирането на установени и изискуеми публични вземания общо в размер на 1350 лв. главница 1350 лв., дължими по електронни фишове:

- сер. К № 2592125/04.03.2019 г., изд. от СДВР за сумата в размер на 100 лева.
- сер. К № 2581503/04.03.2019 г., изд. от ОДМВР Х. за сумата в размер на 100 лева.
- сер. К № 2591571/06.03.2019 г., изд. от ОДМВР В. за сумата в размер на 50 лева.
- сер. К № 2925935/05.08.2019 г., изд. от СДВР за сумата в размер на 400 лева.
- сер. К № 2756227/16.05.2019 г., изд. от СДВР за сумата в размер на 300 лева.
- сер. К № 2716816/25.04.2019 г., изд. от СДВР за сумата в размер на 400 лева.

На основание чл. 221 от ДОПК е издадено съобщение за доброволно изпълнение с изх. № С230022-048-0039766/14.03.2023 г., връчено по електронен път на 14.03.2023 г.

Съгласно чл.200 от ДОПК и чл.201, ал.3 във връзка с чл.121, ал.6 от ДОПК за обезпечаване на публичните задължения са предприети действия от публичен изпълнител, а именно издадено е постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № 0230022-022-0017819/14.03.2023 г.

На 14.03.2023 г. е издадено постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № 0230022-022-0017819/14.03.2023 г. от Д. С., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С.. С издаденото постановление, на основание чл.200 във връзка с чл.201, ал.3 и чл.195, ал.1-3 от ДОПК, е наложен запор върху МПС: лек автомобил марка V., рег., [рег.номер на МПС], рама № W., година на производство 1996 г. Постановлението е връчено по електронен път на 14.03.2023 г.

на деклариран електронен адрес.

На 14.03.2023 г. е издадено запорно съобщение с изх. № С230022-122-0004476 от публичен изпълнител при ТД на НАП С., на основание чл. 201, ал. 3 от ДОПК, като то е изпратено до СДВР при МВР.

На 21.03.2023 г. е подадена жалба с вх. № 94-Т-45 от Т. Н. П. срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № 0230022-022-0017819/14.03.2023 г.

С решение № ПИ-126/12.04.2023 г. на директора на ТД на НАП С. жалбата е оставена без уважение и преписката е върната на публичния изпълнител за произнасяне по направеното възражение за изтекла погасителна давност за задълженията по изпълнително дело №[ЕИК]/2023 г.

Въз основа на горното решение е издадено разпореждане с изх. № 0230022-137-0003523/20.04.2023 г. на публичен изпълнител, с което е постановен отказ за прекратяване на производството по принудително изпълнение за установени публични задължения по изпълнително дело №[ЕИК]/2023 г. Разпореждането е изпратено на лицето по електронен път на 20.04.2022 г., видно от удостоверение за извършено връчване.

Горестоящият орган е счел, че в конкретния случай задълженията са за глоби по влезли в сила Електронни фишове №К2591571/06.03.2019 г., издаден от ГДНП ОД на МВР - В., №К2581503/04.03.2019 г., издаден от ГДНП ОД на МВР - Х., №К2756227/16.05.2019 г., издаден от ГДНП СДВР, № К2716816/25.04.2019 г., издаден от ГДНП СДВР, № К2925935/05.08.2019 г., издаден от ГДНП СДВР, № К2592125/04.03.2019 г., издаден от ГДНП СДВР, наложени по реда на ЗАНН, поради което и с оглед мотивите на Тълкувателно решение (ТР) № 2 от 12.04.2017 г. по тълкувателно дело № 3/2016 г. на ВАС, ОС, I и II колегия, се обуславя извод за неприложимост на общия 5-годишен, респективно абсолютния 10-годишен давностен срок за събиране на публични държавни вземания, предвидени в чл. 171, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК.

Директорът на ТД на НАП С. е изложил още, че по отношение на наложеното административно наказание „глоба“ следва да се отбележи, че за погасяването на същата по давност следва да намери приложение разпоредбата на чл. 82, ал. 1 от Закон за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Разпоредбите на ЗАНН се явяват специални и следва да намерят приложение в настоящия спор.

Горестоящият орган е посочил, че за публичните задължения, произтичащи от наложени наказания глоби по Електронни Ф. с № К2591571/06.03.2019 г., № К2581503/04.03.2019 г., № К2756227/16.05.2019 г., № К2716816/25.04.2019 г., № К2925935/05.08.2019 г., № К2592125/04.03.2019 г. е приложима разпоредбата на чл. 82 от ЗАНН и давността започва да тече от влизане в сила на акта, с който е наложено наказанието, а именно от 28.01.2022 г. В настоящия случай давността е прекъсната на 14.03.2023 г. с образуване на изпълнителното дело №[ЕИК]/2023 г. по смисъла на чл. 82, ал. 4 от ЗАНН. С постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № 0230022-022- 0017819/14.03.2023 г., с което е наложен запор като действие по

принудителното изпълнение, предприето спрямо наказаното лице във връзка с изпълнение на наказанието също е прекъсната давността, като от този момент започва да тече нов двугодишен давностен срок, който към настоящия момент не е изтекъл.

В заключение, горестоящият орган е достигнал до извод, че публичният изпълнител правилно и законосъобразно е отказал прекратяване на изпълнителното дело, тъй като е налице прекъсване на давността на публичните задължения, с което е започва да тече нов срок.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и в законоустановения срок.

По съдопроизводствения ред. На основание чл. 268, ал. 2 ДОПК съдът се произнася с решение. Същевременно, предмет на разглеждане е жалба срещу решение на директора на ТД на НАП, с която се е произнесъл като по-горестоящ орган по жалба срещу акт на публичния изпълнител, в образувано производство по принудително изпълнение. В ДОПК не е предвиден ред, по който следва да се разглеждат посочените жалби. Следователно, на основание §2 ПЗР на ДОПК приложение следва да намерят разпоредбите на [Административнопроцесуалния кодекс](#) и [Гражданския процесуален кодекс](#).

В АПК не е предвидена изрична норма в този смисъл. Доколкото обаче се оспорва акт в производство по принудително изпълнение, следва да се цитира чл. 437, ал. 1 ГПК, предвиждаща, че жалбите, подадени срещу действието на съдебния изпълнител, се разглеждат в закрито заседание, освен когато трябва да се изслушат свидетели или вещи лица или в хипотезата на ал. 2 – ако жалбата е лице.

Това, че ДОПК предвижда, че съдът следва да се произнесе с решение, не може да доведе до извод, че всички жалба следва да се разгледат в открито производство. С решение съдът може да се произнесе и в закрито заседание, когато не се решава спор по същество /каквото е и производството по оспорване действията на съдия-изпълнител по чл. 435 и сл. ГПК/.

Обжалваният акт – действия на публичния изпълнител е издаден от компетентен за това орган. Спазена е предписаната в закона форма.

Ответникът не е изяснил основният спорен въпрос, а именно– доколко следва да се ангажира отговорността на жалбоподателката; дали тя следва да има качеството на длъжник в образуваното изпълнително производство.

Установява се, че срещу нея е образувано изпълнително производство, без да е изяснено дали е налице годно изпълнително основание за предприемане на принудително изпълнение/образуване на изпълнително производство и оттам – законосъобразно налагане на обезпечение. В случая се твърди, че по отношение на нея са издадени електронни фишове, без да се установява дали именно тя е длъжникът по

тях. Налице са твърдения, че са издадени на дружеството „Вип Карс Лимитед“ ООД, ЕИК[ЕИК], без да са събрани преки доказателства, от които да се изясни този спорен въпрос. Същевременно, ако това е така, не се установява защо именно срещу жалбоподателката е образувано изпълнително производство при такава фактическа обстановка.

На следващо място, по арг. от чл. 209, ал. 1 ДОПК, тези електронни фишове следва да са влезли в сила. Въз основа на направеното връчване, за което не са представени преки доказателства; то се установява от уведомително писмо от 26.1.2022 г., видно от което връчване жалбоподателката сочи, че електронните фишове са й връчени, но тя възразява срещу тях. Т.е. дори и да се приеме, че електронните фишове пораждат в тежест на жалбоподателката задължения, то не може да се направи категоричен извод дали е налице влязло в сила изпълнително основание доколкото посоченото уведомително писмо представлява направено в срок оспорване на тези изпълнителни основания.

Мотивиран от горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на Т. Н. П., с ЕГН: [ЕГН], чрез адв. И. Г., разпореждане № С230022-137-0003523/20.04.2023 г. на публичен изпълнител на ТД на НАП С., както и решение № ПИ-172/09.05.2023 г. на Директора на ТД на НАП – С..

ВРЪЩА делото на публичен изпълнител на ТД на НАП С. за изпълнение на указанията съобразно мотивировъчната част на това решение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.268, ал.2 от ДОПК.